

Sygnatura akt I C 244/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 5 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Kamil Majcher

Protokolant: Joanna Czwojdzińska

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2014 r. w Wałbrzychu

sprawy z powództwa G. K.

przeciwko (...) S.A. Oddział w Polsce

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 2400 zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 244/13

UZASADNIENIE

Powódka K. G. wniosła o zasądzenie od (...) S.A. Oddział w Polsce w W. kwoty 28.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej wobec powódki na przyszłość za skutki wypadku z 2 kwietnia 2011 r. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powódka w wyniku wypadku z dnia 2 kwietnia 2011 r. odniosła nie tylko obrażenia odcinka szyjnego kręgosłupa, za które otrzymała stosowne zadośćuczynienie lecz także rozpoznano u niej odwarstwienie siatkówki oka prawego. Wskazano także, że wobec wypłacenia stosownego zadośćuczynienia za obrażenia kręgosłupa powódka dochodzi wyłącznie odszkodowania z tytułu dolegliwości okulistycznych.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa wskazując, że nie wykazano związku przyczynowego pomiędzy dolegliwościami okulistycznymi, a wypadkiem oraz wskazała, że pierwsze podejrzenie odwarstwienia siatkówki oka zanotowano w dniu 12 lipca 2011 r. tj. po 3 miesiącach od przedmiotowego wypadku i że brak jakichkolwiek informacji o konsultacjach okulistycznych związanych bezpośrednio z wypadkiem, w którym powódka doznała jedynie urazu kręgosłupa szyjnego, a nie urazu głowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 kwietnia 2011 r. K. G. kierowała pojazdem marki F. o nr rej. (...), w który uderzył kierujący pojazdem V. (...) o nr rej. (...) T. B..

W wyniku wypadku K. G. odniosła obrażenia odcinka szyjnego kręgosłupa, za które otrzymała od (...) S.A. Oddział w Polsce zadośćuczynienie w wysokości 2.000 zł.

Dowód:

- okoliczności bezsporne.

W notatce urzędowej z dnia 2 kwietnia 2011 r. wskazano, że K. G. w wyniku zdarzenia z 2 kwietnia 2011 r. doznała skręcenia kręgosłupa szyjnego i została zwolniona do domu.

Dowód:

- notatka z 2.04.2011 r. k. 7

W dniu 12 lipca 2011 r. K. G. została przyjęta do Katedry Okulistyki (...) Szpitala (...) we W. z powodu odwarstwienia siatkówki oka prawego, a w dniu 19 lipca 2011 r. przeprowadzono u niej stosowny zabieg.

Dowód:

- wypis z 20.07.2011 r.

Odwarstwienie siatkówki oka prawego, które zostało rozpoznane u K. G. w dniu 12 lipca 2011 r. nie pozostaje w związku z wypadkiem z dnia 2 kwietnia 2011 r. gdyż jest to za długi czas, a podczas tego wypadku nie doznała ona urazu oczu. Aby odwarstwienie siatkówki wiązało się z wypadkiem musiałoby nastąpić uderzenie w oko, taki skutek nie występuje jedynie na skutek przeciężeń. Gdyby odwarstwienie siatkówki oka było związane z wypadkiem to musiałby być uraz oka, a odwarstwienie nastąpiło by natychmiast i mogłoby być stwierdzone dzień, dwa po wypadku.

Odwarstwienie siatkówki najczęściej powstaje samoistnie – w spoczynku. Częściej na odwarstwienie chorują osoby z krótkowzrocznością. Odwarstwienie powstaje zaraz lub za kilka dni od pojawienia się mętów w oku, a przed 10 lipca 2011 r. K. G. nie skarżyła się na męty.

W chwili obecnej po wykonaniu operacji siatkówka jest przyłożona i zabezpieczona laserem. W chwili obecnej K. G. nie wymaga leczenia.

Dowód:

- pisemna opinia biegłego z dnia 30.09.2013 r. oraz ustna opinia uzupełniająca.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu.

W niniejszej sprawie powódka domagała się zasądzenia od strony pozwanej zadośćuczynienia w wysokości 28.000 zł oraz ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej wobec powódki na przyszłość za skutki zdarzenia z dnia 2 kwietnia 2011 r. Co istotne dla dalszych rozważań podstawą faktyczną powództwa były wyłącznie dolegliwości okulistyczne (odwarstwienie siatkówki oka prawego) jakich powódka miała doznać na skutek przedmiotowego zdarzenia. W uzasadnieniu pozwu wyraźnie bowiem wskazano, że z uwagi na uznanie, iż zadośćuczynienie wypłacone przez stronę pozwaną w związku z obrażeniami kręgosłupa jest odpowiednie „powódka niniejszym pozwem dochodzi wyłącznie odszkodowania z tytułu dolegliwości okulistycznych, przedkładając na dowód tego stosowną dokumentację medyczną. Za tym, iż podstawą powództwa były wyłącznie dolegliwości okulistyczne przemawia także to, iż wnioskowany w pozwie biegły to biegły z zakresu okulistyki.

Jeśli chodzi o podstawę prawną roszczenia o zadośćuczynienie to stanowi ją art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c., który przewiduje zadośćuczynienie za krzywdę doznaną na skutek uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia. Jest przy tym oczywiste, iż niezbędnym warunkiem uwzględnienia powództwa o zadośćuczynienie jest wykazanie związku przyczynowego pomiędzy określonym uszczerbkiem, a określonym zdarzeniem, które ten uszczerbek miało wywołać (art. 361 § 1 k.c.). Jeśli zaś chodzi o tą podstawową przesłankę powództwa to w niniejszej sprawie nie została ona wykazana albowiem pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu okulistyki jaki i ustna opinia uzupełniająca związek pomiędzy zdarzeniem z 2 kwietnia 2011 r., a odwarstwieniem siatkówki w sposób jednoznaczny wykluczyła.

Jeśli chodzi o opinię biegłego sądowego to w ocenie Sądu opinia ta jest jasna, logiczna, a wynikające z niej wnioski w sposób wiarygodny zostały uzasadnione tak w pisemnej opinii jak i dodatkowo w trakcie przesłuchania biegłego. Biegły wskazał zaś, że z reguły odwarstwienie siatkówki następuje samoistnie oraz, że jeśli takie odwarstwienie miałyby być po wypadku to musiałyby być uraz oka, a odwarstwienie nastąpiło by natychmiast, mogłoby być stwierdzone dzień, dwa po wypadku (w pisemnej opinii wskazano, że odwarstwienie siatkówki następuje zaraz lub kilka dni po pojawieniu się mętów w oku). Nadto biegły wykluczył możliwość odwarstwienia siatkówki jedynie na skutek przeciążeń kilkakrotnie uzasadniając swoje stanowisko tym, że musiałyby być uraz oka. Dodatkowo wskazać należy, iż opinia biegłego sądowego po jego przesłuchaniu została w ostateczności zaakceptowana przez pełnomocnika powódki, który cofnął wniosek w zakresie powołania nowego biegłego z zakresu okulistyki i oświadczył, że ograniczy powództwo w części, która dotyczy okulistyki ale musi to obliczyć.

W tym miejscu wskazać należy, iż jeśli chodzi o dokumentację medyczną to nie może ona stanowić samodzielnego dowodu potwierdzającego związek pomiędzy zdarzeniem, a odwarstwieniem się siatkówki albowiem właściwym dowodem, który taki związek powinien wykazać jest stosownie do art. 278 k.p.c. opinia biegłego sądowego dysponującego odpowiednią wiedzą specjalistyczną. Zresztą jak wskazano powyżej po przesłuchaniu biegłego treść opinii została zaakceptowana przez pełnomocnika powódki, a w ocenie Sądu nie ujawniły się okoliczności, które podważałyby wyjaśnienia biegłego złożone na rozprawie.

Odnosząc się do żądania ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki zdarzenia z dnia 2 kwietnia 2011 r. wskazać należy, iż uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 1970 r. (III CZP 34/69) przesądzono, iż w sprawie o naprawienie szkody wynikłej z uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia zasądzenie określonego świadczenia nie wyłącza jednoczesnego ustalenia w sentencji wyroku odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości z tego samego zdarzenia w oparciu o art. 189 k.p.c. Dopuszczalność takiego ustalenia istnieje przy tym także obecnie pomimo wprowadzenia art. 442¹ § 3 k.c., który wyeliminował występujące w poprzednim stanie prawnym niebezpieczeństwo przedawnienia się roszczeń o naprawienie szkody na osobie spowodowanej tzw. deliktem wcześniej niż szkoda ta się ujawniła (uchwała SN z 24.02.2009 r. III CZP 2/09). Warunkiem takiego ustalenia jest jednak zgodnie z art. 189 k.p.c. wykazanie interesu prawnego, a ocena czy powód ma interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego za szkody na osobie mogące powstać w przyszłości z danego zdarzenia, może zostać dokonana jedynie z uwzględnieniem okoliczności konkretnej sprawy (tak SN w uzasadnieniu uchwały z 24.02.2009 r. III CZP 2/09).

W ocenie Sądu w niniejszym postępowaniu powódka nie wykazała interesu prawnego w ustaleniu odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość gdyż opinia biegłego sądowego wykluczyła związek pomiędzy przedmiotowym zdarzeniem, a dolegliwościami okulistycznymi, które to dolegliwości jak wynika z uzasadnienia pozwu były wyłączną podstawą faktyczną zgłoszonych roszczeń. Nadto nie wykazano aby w związku z przedmiotowym wypadkiem istniało jakiegokolwiek ryzyko powstania w przyszłości innych skutków niż dotychczas ujawnione (nawet wniosek o powołanie biegłego z zakresu ortopedii, który nie był związany z podstawą faktyczną powództwa tj. dolegliwościami okulistycznymi, zmierzał do ustalenia jedynie zakresu uszczerbku, a nie tego czy w przyszłości mogą ujawnić się jeszcze jakieś inne szkody na osobie niż dotychczas stwierdzone).

Jeśli chodzi o złożony na ostatniej rozprawie wniosek o zbadanie powódki przez ortopedę na okoliczność zakresu uszczerbku na zdrowiu powódki w wyniku wypadku z dnia 2 kwietnia 2011 r. to Sąd oddalił ten wniosek gdyż podstawą faktyczną powództwa były wyłącznie dolegliwości okulistyczne. Ponadto nie doszło do zmiany powództwa w zakresie ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki przedmiotowego zdarzenia poprzez powołanie innych niż okulistyczne dolegliwości, które w świetle uzasadnienia pozwu uzasadniały zgłoszone roszczenia. Wniosek taki jako niezgłoszony w pozwie był zresztą spóźniony (art. 207 § 6 k.p.c.). Nadto wniosek taki zmierzał do ustalenia **jedynie zakresu uszczerbku** w sytuacji gdy obrażenia kręgosłupa był w istocie bezsporne, a wypłacone za te obrażenia zadośćuczynienie powódka uznała za odpowiednie.

Sąd oddalił wniosek o odroczenie rozprawy zgłoszony na ostatniej rozprawie gdyż było to niecelowe skoro podstawę pozwu stanowiły jedynie dolegliwości okulistyczne, a opinia biegłego sądowego wykluczyła związek między tymi dolegliwościami, a przedmiotowym zdarzeniem (nie było potrzeby dokonywania stosownych obliczeń).

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt I wyroku.

O kosztach orzeczono w pkt II wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. mając na uwadze, iż zwolnienie od kosztów sądowych z jakiego korzysta powódka nie zwalnia jej jednocześnie od obowiązku zwrotu kosztów poniesionych przez stronę pozwaną, która przecież takie koszty w celu obrony swoich praw w niniejszym postępowaniu poniosła.